

Zasady redakcyjne

Teksty powinny być przygotowane według następujących zasad:

1. **Tekst podstawowy** powinien liczyć maksymalnie 27 000 znaków ze spacjami, czyli 15 stron znormalizowanego maszynopisu (strona 1800 znaków ze spacjami) z uwzględnieniem przypisów; powinien być opatrzony bibliografią załącznikową.

3. **Układ tekstu:** imię i nazwisko autora, w kolejnym wierszu afiliacja wyrównane do lewego marginesu; poniżej wyśrodkowany tytuł tekstu (pogrubienie, wielkość czcionki – 14 pkt.); **śródtytuły** wyśrodkowane (nieostylowane, bez numeracji), pismo wielkości 12 pkt.; komentarze i tekst poboczny w przypisach dolnych z numeracją ciągłą.

4. Autorzy przedkładają **abstrakty** liczące 800 do 1200 znaków wraz ze słowami kluczowymi (5–8) oraz krótkie **biogramy** (do 800 znaków). W abstrakcie określa się: temat badań, tezę artykułu, główne zagadnienia, cel badań i wnioski. Zaleca się operowanie krótkimi zdaniami, które precyzyjnie definiują problem zawarty w artykule. Nie należy podawać definicji i informacji niezawartych w treści artykułu.

5. **Wymagania dotyczące tekstu:** dokument Word w formacie docx, czcionka w tekście podstawowym: Times New Roman 12 pkt., interlinia 1,5 wiersza; w przypisach: 10 pkt., interlinia 1,0; bez numeracji stron.

6. Nie stosuje się justowania – tekst wyrównujemy lewostronnie, tzw. układ w chorągiewkę, bez ustawionego dzielenia wyrazów.

7. Nie tworzymy dodatkowego światła między akapitami za pomocą przycisku „Enter”.

8. Stosujemy pojedyncze odstępy między wyrazami. Nie stosujemy twardej spacji, ani miękkiego entera na końcu wiersza ani w tekście.

9. Listy, jeśli są konieczne, tworzymy za pomocą formatu listy punktowanej (punktory, nie lista numerowana), konsekwentnie przy każdym wystąpieniu w ramach tekstu.

10. Należy unikać wyróżnień w tekście:

wyboldowania, podkreśleń, **koloru** oraz MAJUSKUŁY (za wyjątkiem nazw własnych, np. ZPAF). W razie konieczności podkreślenia wyrażenia czy terminu w tekście stosujemy *kursywę* (np. w terminach obcojęzycznych).

11. Bibliografia załącznikowa powinna zostać umieszczona pod **śródtytułem** Bibliografia na końcu artykułu.

12. **Przypisy:** stosujemy przypisy dolne, numerowane (^{1 2}). Numery przypisów w tekście głównym umieszcza się przed znakiem interpunkcyjnym (przecinkiem, kropką kończącą zdanie, dwukropkiem, średnikiem, półpauzą, pytajnikiem); wyjątek stanowi cudzysłów kończący cytat oraz kropka kończąca skrót.

Zasady szczegółowe

1. **Tytuły** powoływanych dzieł, prac, fotografii i dokumentów notujemy kursywą.

2. **Cytaty:** podajemy bez kursywy, w cudzysłowie: „Tekst”. Zawsze muszą być opatrzone przypisem z podaniem źródła i numeru strony. Jeśli zachodzi potrzeba stosujemy także cudzysłów drugiego stopnia, tzw. niemiecki: „Tekst »tekst« tekst”.

Dopiski w ramach cytatu lub niepełny cytat oznaczamy nawiasem kwadratowym i wielokropkiem: „tekst [dopisek – przyp. A.B.] tekst”, „tekst [...] tekst”.

3. Pisownia imion, nazwisk i innych wyrażen określających osoby: stosujemy oryginalną pisownię imion i nazwisk. W wypadku imion i nazwisk zapisanych cyrylicą stosujemy transliterację na alfabet łaciński wedle obowiązujących reguł (zob. np.: *Wielki słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji*, oprac. E. Polański, Warszawa: PWN, 2006). Imiona osób wzmiankowanych w tekście głównym lub w przypisach po raz pierwszy powinny być przytoczone w pełnym brzmieniu. W innych przypadkach podaje się inicjały imion (nieoddzielone odstępem) i nazwisko lub – w przypadku postaci znanych albo często wymienianych w tekście – tylko nazwisko. W recenzjach słowo „autor” zapisujemy wielką literą, o ile odnosi się do twórcy recenzowanej pracy.

4. Zapis dat

Zapisywanie dat w tekście: a) miesiąc słownie, np. 14 marca 1971 r.; b) okresy od do: 1–10 maja 1900 r., 1 maja – 10 czerwca 1900 r.; c) w datach wtrąconych w nawiasie i w przypisach miesiąc podaje się liczbą arabską i nie stosuje się skrótu r. na końcu, np. (15.05.1826), (dostęp: 1.05.2025). W razie braku daty dziennej miesiąc należy podać słownie, np. w marcu 1825 r.

Pisownia wyrazów wiek, rok: a) przed wartością liczbową – rozwinięte, np. w wieku XVI, w roku 1928; b) po wartości liczbowej – skrócone, np. w XVI w., w 1928 r.

W wyrażeniach typu w drugiej połowie, lata osiemdziesiąte nie stosuje się liczb. Przedziały czasowe łączymy za pomocą półpauzy (lewy Ctrl + minus): 1879–1973.

5. Zapis liczebników

W liczbach czterocyfrowych nie oddzielamy znaków odstępem, np. 1521. W liczbach większych niż czterocyfrowe stosujemy odstęp, np. 11 456, 234 567.

Obok wartości liczbowych stawiamy skróty jednostek miar, wag, jednostek monetarnych, np. zapis cyfrowy z zastosowaniem skrótów: 100 kg, 150 zł.

Przedziały liczbowe, np. numery stron, łączymy półpauzą: s. 27–29, s. 55–56 i nast.

6. Format opisów bibliograficznych w przypisach

Artykuł w czasopiśmie: Inicjał imienia z kropką (inicjały bez spacji) Nazwisko autora, *Tytuł tekstu (kursywa)*, „Tytuł czasopisma w cudzysłowie” rocznik, numer lub zeszyt cyframi arabskimi, strony, np.:

A. Seweryn, *Identyfikacja, degradacja i zabezpieczanie materiałów fotograficznych wytworzonych na podłożach z estrów celulozy*, „Notes Konserwatorski” 2019, nr 21, s. 228.

Monografie/wydawnictwa zwarte: Inicjał imienia i nazwisko autora, *Tytuł książki (kursywa)*, nazwa serii i numer tomu, miejsce i rok wydania, strony, np.:

H.U. Gumbrecht, *Production of Presence. What Meaning Cannot Convey*, Stanford 2003, s. 25.

Rozdział w publikacji: Inicjał imienia i nazwisko autora tekstu, *Tytuł rozdziału (kursywa)*, w: *Tytuł opracowania zbiorowego (kursywa)*, Inicjał imienia i nazwisko redaktora, miejsce i rok wydania, strony, np.:

M. Przybyło, *Srebro w żelatynie*, w: *Emulsja*, red. M. Przybyło, J. Odnous, Warszawa 2015, s. 157.

W pracach zbiorowych: podajemy nazwiska trzech pierwszych autorów, po ostatnim nazwisku dodajemy „i in.”.

Źródła internetowe: Inicjał imienia i nazwisko autora, *Tytuł (kursywa)*, data publikacji, link do strony (dostęp: dd.mm.rrrr), np.:

K. Moysowa, *Pamiętnik. Wspomnienia z mojego dzieciństwa*, <http://www.witkowscy.net> (dostęp: 3.12.2023).

Dokumenty archiwalne: Nazwa archiwum, Nazwa zespołu, sygnatura, tom, Tytuł dokumentu, data, karta, np.:

Archiwum Narodowe w Krakowie, Budynki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie – plany, 29/1412/0/2, t. 1, Collegium Maius, 1821, k. 12.

Materiały konferencyjne: Inicjał imienia i nazwisko autora, *Tytuł referatu (kursywa)*, „Tytuł konferencji w cudzysłowie”, miejsce, data konferencji, np.:

M. Kozarzewski, *O kolorach w zagańskiej farze i klasztorze*, „Spotkania konserwatorskie: Sztuka konserwacji 2024”, Warszawa, 16–19 kwietnia 2024.

Skróty: W bibliografii i przypisach stosujemy określenia i skróty polskie (wyd., oprac., red. [nie: pod red.], tłum., tenże, też, ci sami, te same, dz. cyt., i in., zob., por., np., m.in., i nast., s.).

Powtarzające się źródło w ramach tego samego tekstu – bezpośrednio w kolejnym przypisie oznaczamy: Tamże, s. (lub bez podania numeru strony, jeśli ta sama).

Jeśli powołane źródło powtarza się w dalszych przypisach, podajemy ponownie inicjał imienia i nazwisko autora, znaczący początek tytułu zakończony wielokropkiem, dz. cyt., numer strony, np.:

M. Kozarzewski, *O kolorach w zagańskiej...*, dz. cyt., s. 18–22.

Gdy w przypisie wymieniono kilka źródeł, w kolejnym przypisie podajemy ponownie powtarzające się odwołanie jako inicjał imienia, nazwisko autora i początek znaczący tytułu z wielokropkiem oraz numer strony.

Gdy przypis zawiera kilka odwołań do prac tego samego autora, szeregowane są one w kolejności wg daty wydania, bez powtórzenia nazwiska autora, ale z oznaczeniem „też”, „tenże” przed tytułem.

7. Materiały graficzne (zdjęcia, ilustracje)

Jeśli w artykule przewidziane są materiały ilustracyjne, należy przesłać je jako osobne pliki (zdjęcia w formacie TIF lub JPG o rozdzielczości co najmniej 300 dpi). Autorzy zapewniają informację, że wykorzystanie ilustracji nie narusza praw autorskich innych osób.

8. Bibliografia załącznikowa powinna zawierać źródła powołane w tekście zgodnie z następującymi zasadami:

Źródeł nie wyróżniamy za pomocą punktatorów, numeracji, ani innych formatów listy.

Wydawnictwa zwarte, ciągłe oraz inne źródła podajemy jak w przypisach, jednak rozpoczynając od nazwiska autora, w kolejności alfabetycznej wg następującego schematu:

Nazwisko inicjał(y) imienia (bez spacji przy dwóch inicjałach: A.R.), *Tytuł (kursywa)*, tom [jeśli dotyczy], miejsce rok [bez skrótu r.]. Nie kończymy wpisów kropką. Przykład:

Hendrykowska M., *Kronika kinematografii polskiej 1895–1997*, t. 4, Poznań 1999

9. Podpisy pod ilustracjami/fotografiami

Ilustracje podpisujemy w następujący sposób: Imię i nazwisko autora, *Tytuł (kursywa)* z cyklu *Tytuł (kursywa)*, miejsce, datowanie, z archiwum artystki/ty lub ze zbioru Nazwa instytucji, numer inwentarzowy/sygnatura, np.:

Walery Rzewuski, *Maxymilian Szameit*, Kraków, 1864, ze zbioru Muzeum Fotografii w Krakowie, MHF 677/II/32

Jeśli w określonym przypadku wymagane jest podanie techniki, podajemy tę informację po dacie, zaś numer inwentarzowy lub sygnaturę w zbiorze na końcu podpisu, np.:

Autor nieznany, *Atrapy bomb lotniczych*, Polska, 1920–1950, fot. żelatynowo-srebrna, ze zbioru Muzeum Fotografii w Krakowie, MHF 1009/II

Przykłady

Przypisy

¹ Ł. Modelski, *Fotobiografia. Opowieści fotoreporterów*, Kraków 2013, s. 28.

² Tamże, s. 27–29.

³ https://www.youtube.com/watch?v=_RBblqAfiaU (dostęp: 5.12.2024).

⁴ Tamże.

⁵ Ł. Modelski, *Fotobiografia...*, dz. cyt., s. 18.

⁶ „Moda i Życie Praktyczne” 1950, nr 12.

⁷ V. Burgin, *Seeing sense*, w: *The End of Art. Theory. Criticism and Postmodernity*, London 1986, s. 51–70.

Bibliografia

Bjerke O.S., *Edward Steichen: Art as Advertising, Advertising as Art* (exhibition catalogue), Norsk museum for fotografi 2002

Bobrowski T., *Dwie wystawy indywidualne w P.T.F.*, „Fotograf Polski” 1935, nr 2

Burgin V., *Seeing Sense*, w: *The End of Art. Theory. Criticism and Postmodernity*, London 1986

Górski A., *Jak jest zrobiona „Pętla” Wojciecha J. Hasa*, w: *Problemy teorii dzieła filmowego*, red. J. Trzynadłowski, Wrocław 1985

Hendrykowska, M., *Kronika kinematografii polskiej 1895–1997*, t. 4, Poznań 1999

https://www.youtube.com/watch?v=_RBblqAfiaU (dostęp: 5.12.2024)

Kiełbowicz A., *Szarość i absurd u schyłku PRL-u*, Foto-info.pl, <https://foto-info.pl/andrzej-kiełbowicz-szarość-i-absurd-u-schyłku-prl-u.html> (dostęp: 7.08.2024)

„Moda i Życie Praktyczne” 1950, nr 12

Modelski Ł., *Fotobiografia. Opowieści fotoreporterów*, Kraków 2013

Opracowała: Anna Sorówka-Łach